

**Io. Baptistæ Portæ Neapolitani Magiæ Naturalis Libri
Viginti**

Della Porta, Giambattista

Frankfurt, 1607

De aquarum extractione, & præcipuè bene olentium. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70772](#)

igneos, calidosque, qui materie i gremio sident
colluctantis ignis profugantur, quod quum null
bilis, aut perpetua regula statui possit, pleraquos
notabimus, pleraque solertia Minerua te obolum
ne pœnitentia.

De aquarum extractione, & præcipue benevolentia
C A P. II.

AQVARVM extractiones quia vulgares sunt,
uibus expediemus. Si odoratas extrahere co
fuerit, ex calidis stirpibus, terrosis, & quæ internis in
bus tota mole odores retinent, hæc sine artificio in
coniecta, ac subiecto igne, suos odores reddunt, n.

*Rosis floribus aurantijs mali, myrti, & lauendulae
odoratas aquas*

extrahere licebit, vt diximus, & ijs similibus, cum ci
ribus, tum balneo ex voto vti, sensim tamen ignem
hibendo ne comburantur. Sunt & in stirpibus olei
frondes, vt myrti, lauendulae, citri, & similibus, quæ
cum floribus remisces, odorem florum nō obtundis
immò & gratiam quandam aquis conciliant. Et si
ciusmodi floribus carentibus ex turioribus eatur
ptime olentes aquas extractas vidimus, præsertim li
prius vase clausa plusculis diebus Soli apricanda trahi
mus. Iucundi quidem, & haudquaquam spernendi
doris ex basilici frondibus aqua exugitur: præsertim
trati, vel garyophyllati, si leuis balnei calor, sensim
adhibitus eam prolectet, & educat, atque Soli insola
da credatur. Exazadarat floribus, siue pseudocomo
suaueolens elicetur aqua, tenuis & spirabilis. Argume
tum deprehendi utrum odores in tota mole, aut
superficie, aut alibi sparsa sident, hoc erit, digitis fin
des, aut flores coterantur, qui mox olfacti eundem in
uant odorem, aut suauius halant, in tota mole latentes
odores. Contrà vero si quos digitis triueris, non folum
natiuo odore orbantur, sed grauius olent, id in super
ciei tantum summis oris resident odores, qui mortuis
partibus male olentibus remisti, nō solum obtundun
tis.

tur, sed inolidi sunt, in his alio distillandi utemur artificio. Exemplum erit

è garyophyllis, rosis moschatulis, violis, & iasminis,

& lilijs odoratam aquam exugere,

Quomodo fieri debeat. Ex sylvestribus moschatulis rosis leui balnei calore primus exugatur vapor, ijsque amotis, aliæ superingerantur, nam si diutius coixeris, non qui tenuis, & superficie sparsus educitur, sed qui ex interno corporis torpet, & minus halat. In hac aqua aliæ rosæ macerentur aliquibus horis, ac abstrahantur, nouæ superingerendæ, & quanto id frequentius feceris, fraga tius olet. Sed vase benè clauso, ne tenuis ille odor diffletur, & pereat cum aura, & sic ex rosarum moschi odore suauissimè olentem aquam habebis. Idem de iasminis, garyophyllis, lilijs, narcissis, iacinthis, & alijs faciendum iubemus. Et si in eorum propria aqua macerare pertädescit, in rosacea idem præstabit, hoc modo huius artis admirantibus artificibus, nec infimæ notæ ex his floribus maximo odore fragrantes aquas exhibuimus. At quia sëpè soler euenire, vt turpis cremati nidor aquis inficiat, quum assidentis diligentia torpet, docebimus

quomodo cremati nidor emendatur.

Quia quæ fundo vasis hærent plus caloris experientur, quam quæ in summo, unde & prius quam hæ calorem perspicuum sentiant, illæ comburuntur, sëpissimè & aqua infesti nidoris graueolentiae, narcs oblaedit: eandem aquam in balneo distillabis leui igne, vt pura aqua ascendat, & in imo feces subsideant cum oleo, graui nidoris causa. Si vis scire

quomodo plus aqua ex distillatione recipiamus.

Circa pileum plumbeum, vel stanneum ferreæ lamellæ, vel stannicæ adglutinantur erectæ, eiusdemque altitudinis, in imo epistomion imponendum. Quum servet vas igni, & expulti vapores in pilei fornicibus coarctantur, si calet pileus, denuo in subjectum vas descendent, & grius in bullas vapores cogit, si friget, illiçò in a-

cc

quam densat, ob id frigida aqua imponēda, vt vapores cogendo, largiores riui in subiectam paropsidem decurrāt. Vbi aqua cum pileo effebuerit imposita, recluditur epistomium vt calida effluat, & noua frigida induitur. Sic aqua, vt perpetuo rigeat, s̄epius interfusa ac epistomio relaxato ejciunt calidam, maiorem nobis aquæ copiam parabimus.

De aqua vita extrahenda. C A P. III.

AQVA, quam vite dicimus, ita extrahitur. Accipitur vinum validum, & generosum, ex locis sicciorum, veluti ex monte Vesuvio, vulgus *græcum* vocat, vel protropon, siue *tachrymā*. Hoc obtorto vase vitro, balneo, vel cineribus, vel longo collo extillabis, collatam partem excipies, reliquum seruato, nam infectum, & acre acetum conuertitur, est enim vini catar, nam anima, subtilis pars exempta est. Extillata denuo distilla, & hoc iterum, semper tertiam panicadumendo. Inde vas longioris, & angustioris collipatur, scilicet tricubitalē, vulgus *matarazzō* vocat, & hoc iterum extilletur, tandem lumen oris superimponatur, & pergameno operiatur, & pileus indatur, ac fuscō igne, tenuissimus vini spiritus omnia peruidens in subiectam paropsidem dilabitur; phlegma, cui transitus denegatur, in fundo residet. Argumentum perficit purgationis à phlegmate erit, si in ea hinc maturat, & accensum comburatur totum, vel si in planata bula proiecatur, accensa flamma, nil madoris in ea immō nec vestigium relinquat. Sed totum negotiū hinc pendet, vt extrema vasis ora exactè constipentur, glutinenturque, ne subtilissimi spiritus tenui quousi spiramenta ruadant, & in auras resoluantur. Res glutinationi aptior nulla erit, nisi boum vesica, vel aliorū, nam in latiusculas tenias distracta, & madefacta, si vobis sum ora coeunt, oboluuntur, ligeturque, expirantes pores sola coercere potest. Id in eius distillatione obseruabis. Excalescentibus prunis vas feruet, & per vasis collum ardētissimus vini spiritus ascendit, infra feruet, supra friget, vsque donec in pileum ascenderit, tunc fagi datus